

[Hans Hansen.]

Jeg vil gerne sig et Par Ord om Jordfonden og Jordfondens Midler. Hvis Jordfonden og dens Renter anvendtes fornuftigt, det vil sige til almindelig Anbringelse i Jord til almindelig Rente og ikke, som det hidtil er forsøgt, til maskeret Fattighjælp, som Husmændene mange Gange har fræbedt sig, vilde Jordfondens Midler og dens Renter, saa vidt jeg kan regne ud, være tilstrækkelige til i Løbet af godt hundrede Aar — idet det ved almindelig Renteberegning kan godtgøres, at det Beløb, Jordfonden vil faa, ca. 120 Mill. Kr., til $4\frac{1}{5}$ pCt. Rente vil være nok — at opkøbe al Jorden efter Vurdering, selv om Værdien til den Tid bliver 7,7 Milliarder. Og selv om jeg ikke mener, at en saadan Indførelse af Grundskyld kan siges at være effektiv, er her grundlagt, enten man vil eller ej, en Basis for at indføre Grundskylden ad den trælse, langsomme Sti.

§ 3 vil jeg mene er ganske overflødig, da Jordlovsudvalget efter min Mening maa købe Jorden enten underhaanden eller ved den i denne Paragraf omhandlede Tvangsauktion, idet Offentligheden da har den største Garanti for, at der ikke foregaar, vi kan godt sige, Kammeraderi eller paa anden Maade gives Anledning til Snyderi. Den bedste Maade, hvorpaa Jorden kan erhverves efter denne Paragraf, er sikkert, at Staten er de samme Regler underkastet, som allerede nu er gældende. Jeg mener derfor, at § 3 er overflødig og maa gaa ud. §§ 4 og 5 mener jeg ogsaa bør udgaa, da jeg tror, det vil være vanskeligt at bringe disse Paragraffer i Overensstemmelse med Grundlovens Bestemmelse om Ekspropriation, naar Almenvellet kræver det. At en Mands Forhold kunde gøre Ekspropriation ønskelig, det er en Ting for sig, men jeg mener ikke, dette kan fortolkes som betydende, at Almenvellet kræver det, og i hvert Fald kan Almenvellet ikke kræve dette stærkere for een bestemt Størrelse af Ejendomme, men Stillingen maa formentlig være lige for alle Ejendomme.

I det hele finder jeg det ubegribeligt, at den høje Regering kan mene, at Ekspropriation overhovedet har et Formaal her. Almenvellet kan kræve Ekspropriation, hvor Interesser gør sig gældende om Anlæg af forskellig Art, som Offentligheden ene kan foretage. Men jeg finder det ganske horribelt, at den høje Regering synes at mene, at selve Erhvervslivet saadan kan klippes til efter den Størrelse, som en mere eller mindre socialistisk Regering kan finde paa. At Socialdemokratiet kan gaa med hertil, er ikke ukendt, selv om jeg vil

hævde, at det er i Modstrid med selve Livet, som det leves; men at det radikale Venstreparti kan gaa med, det kan for mig i hvert Fald kun være et Bevis paa, at det har opgivet at være Frihedsparti. Jeg synes, det er farligt, og man kommer til at tænke paa det, som for nylig er sket ved den meget omtalte Bryllupsrejse i Amerika, der foregik i Flyvemaskine, og hvor Brudefolkene sprang ud i Faldskærm. Det er ikke sikkert, at de hver Gang kommer godt fra et saadant Udspring. Den kendte Forkæmper for Grundskyld, en af det radikale Venstres gode Mænd, Hr. Jakob E. Lange, er øjensynlig af samme Mening som den, jeg her gør gældende. Jakob E. Lange skriver i „Husmanden“ nu i Oktober, altsaa inden dette Lovforslag her var fremsat, en Artikel, hvoraf jeg skal tillade mig med den højtærede Formands Tilladelse at citere et Par Smaastykker. Jakob E. Lange skriver:

„Der er derfor ogsaa dem, der tager det som en Prøvesten for virkelig demokratisk Sindelag, om man tør sigse Ekspropriation. Vil man ikke det, er det vel blot, fordi man selv har en Rem af Storbürgerhuden og ingen virkelig Samfølelse med de jordløse og jordhungrende.“

Videre siger Jakob E. Lange i samme Blad:

„Men det store Spørgsmaal er, om Tvangstægt er den dertil bedst egnede Nøgle, eller om den ikke tværtimod egnere sig til at slaa Døren i Baglaas.“
„Jeg for min Del“ — siger Jakob E. Lange videre — „er ikke i Tvivl herom.“

Til Erhvervelse af Jord til Udstykning ifølge § 6 mener jeg, som jeg allerede har anført, at kun Jordfondens Midler maa bruges, hvorfor jeg henstiller, at de 3 Mill. Kr., der efter § 6 kan anvendes af Statskassens Midler, overføres til Jordfondens Midler, saaledes at der af denne kan bruges 6 Mill. Kr.

§ 8 mener jeg ligeledes er overflødig og bør udgaa, da denne Bestemmelse netop kan give Anledning, som allerede fremdraget fra denne Talerstol under denne Debat, til eventuelle Stridigheder ved Anvisning af Ekspropriationsarealer, Stridigheder, som kan faa meget uheldige Følger.

Om § 9 gælder vist i høj Grad det samme, som jeg sagde før, at den ogsaa er grundlovsstridig. Vurderingen af Jorden skal efter denne Paragraf lægges til Grund for Erstatningen, og Vurderingen af Jord foregaar jo i Landdistrikterne paa Grundlag af Jordens Værdi i en middelstor Gaard i middelgod Kultur. Een Ting er nu, om